

ВІЙСЬКОВИЙ ІНСТИТУТ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ ТА ІНФОРМАТИЗАЦІЇ

ЗАТВЕРДЖУЮ
Начальник інституту

генерал-майор В. ОСТАПЧУК

" — " 2021 року

ПРОГРАМА

вступного іспиту з української мови
для вступу на навчання на перший рівень вищої освіти
для здобуття ступеня вищої освіти "бакалавр"
на основі повної загальної середньої освіти

Програму обговорено та схвалено на
засіданні кафедри Військово-
гуманітарних дисциплін
протокол № 10 від 25.03.2021 р.

Київ – 2021

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму вступного іспиту з української мови, для вступу на навчання для здобуття вищої освіти на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти на основі повної загальної середньої освіти, укладено на основі чинних навчальних програм з української мови для 5-9 класів та програм для профільного навчання учнів 11 класів відповідно до вимог проведення зовнішнього незалежного оцінювання з української мови (далі - програма ЗНО) у 2021 році, затверджених наказами Міністерства освіти і науки України «Про затвердження програм зовнішнього незалежного оцінювання для осіб, які бажають здобувати вищу освіту на основі повної загальної середньої освіти» та змін до нього від 26.06.2018р.№ 696

Матеріал програми вступного іспиту з української мови розподілено за такими розділами: «Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Розвиток мовлення».

Мета вступного випробування з української мови: оцінити ступінь підготовленості абітурієнтів із української мови для конкурсного відбору до вступу на навчання до Військового інституту телекомунікацій та інформатизації.

І. Українська мова

Назва розділу, теми	Вступник повинен знати Зміст мовного матеріалу	Предметні вміння та способи навчальної діяльності Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів (вступників)
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	<p>Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошенні голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмікових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>нн</i> у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.</p>	<p><i>Вступник повинен (повинна) вміти:</i> <i>Розташовувати</i> слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно З додатком); <i>визначати</i> звукове значення букв у словах; <i>розпізнавати</i> явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й; <i>розпізнавати</i> вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, <i>знаходити</i> й <i>вправляти</i> орфографічні помилки на вивчені правила</p>
1. Лексикологія. Фразеологія	<p>Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. За старілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми</p>	<p><i>Пояснювати</i> лексичні значення слів; <i>добирати</i> до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; <i>уживати</i> слова в переносному значенні; <i>знаходити</i> в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); <i>пояснювати</i> значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> їх у мовленні</p>
2. Будова слова. Словотвір	<p>Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова</p>	<p><i>Визначати</i> значущі частини й закінчення слова; <i>розділяти</i> форми слова й спільнокореневі слова, <i>правильно вживати</i> їх у мовленні</p>
Назва розділу, теми	Вступник повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності

4. Морфологія. 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.)	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно <i>відмінювати</i> іменники, <i>відрізняти</i> правильні форми іменників від помилкових; <i>використовувати</i> іменники в мовленні, послугуючись їхніми виражальними можливостями
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників	<i>Розпізнавати</i> й <i>відмінювати</i> прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; <i>утворювати</i> форми ступенів порівняння якісних прикметників; <i>відрізняти</i> правильні форми прикметників від помилкових
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат	<i>Розпізнавати</i> й <i>відмінювати</i> числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; <i>правильно використовувати</i> їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно <i>утворювати</i> форми числівників для позначення часу й дат
Назва розділу, теми	Вступник повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначеніх і заперечних займенників	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінні, відмінні (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. способи дієслів; відрізняти правильні форми	Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот.

	<p>дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.</p> <p>Діеприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні діеприкметники. Творення активних і пасивних діеприкметників теперішнього й минулого часу. Діеприкметниковий зворот. Безособові форми на - но, -то.</p> <p>Діеприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Діеприслівниковий зворот</p>	<p>Безособові форми на - но, -то.</p> <p>Діеприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Діеприслівниковий зворот</p> <p>Розпізнавати діеприкметники (зокрема-відрізняти їх від діеприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізняти правильні форми діеприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати діеприкметники, діеприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні.</p> <p>Розпізнавати діеприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізняти правильні форми діеприслівників від помилкових; правильно будувати речення з діеприслівниковими зворотами види, часи й</p>
4.6. Прислівник	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників:вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і діеприкметників. Написання разом, окрім й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p>
4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямими відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні,, складені). Правопис. сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати частки; правильно писати частки</p>
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати
5. Синтаксис 5.1.	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами	Розрізнати словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами

Словосполучення складного речення	складного речення	
Назва розділу, теми	Вступник повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розвідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоекладні й одноекладні); за наявністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)
5.2.1. Просте двоекладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоекладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком	Визначати структуру простого двоекладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком
5.2.2. Другорядні члени речення у двоекладному й одноекладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні
5.2.3. Одноекладні речення	Граматична основа одноекладного речення. Типи одноекладних речень за способом вираження та значенням головного члена: одноекладні речення з головним членом у формі присудка (означенено-особові, неозначенено-особові, узагальнено-особові, безособові) та одноекладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	Розпізнавати типи одноекладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості одноекладних речень у власному мовленні
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнюювальними; правильно

	поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучників і безсполучників. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	<i>Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті</i>
5.2.5.1. Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні	<i>Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні</i>
5.2.5.2. Складнопідрядне речення.	Складнопідрядне речення,: його будова. Головна й підрядна частини; Підрядні сполучники й сполучні, слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	<i>Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні</i>
Назва розділу, теми	Вступник повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком

5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок)	<i>Розпізнавати види другорядних членів та їхні типи й різновиди, визначати способи вираження означень, додатків, обставин, роль порівняльного звороту; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці, порівняльному звороті</i>
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означенено-особові, неозначенено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні	<i>Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні</i>
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	<i>Розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них</i>
Назва розділу, теми	Вступник повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	<i>Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучниківих складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них</i>
5.2.5.4. Складне	Складне речення з різними видами сполучникового й	Розпізнавати складні речення з різними видами

речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилістика	Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції	Розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
Назва розділу, теми	Вступник повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат: мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й. основна думка висловлення; Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вираному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання

ХАКТЕРИСТИКА ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ РОБОТИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Вступний іспит (екзаменаційна робота) проводиться у формі виконання тестового завдання.

Зміст екзаменаційної роботи визначається на основі Програми ЗНО з української мови для осіб, які бажають здобувати вищу освіту на основі повної загальної середньої освіти. Загальна кількість завдань екзаменаційної роботи – 46. На виконання екзаменаційної роботи відведено 150 хвилин (2,5 год.).

Екзаменаційна робота складається з одного розділу: українська мова.

Визначення результатів вступного іспиту з української мови здійснюється у два етапи. На першому етапі визначається тестовий бал участника іспиту. На другому етапі, на основі тестового бала визначається рейтингова оцінка результатів участника вступного іспиту за 200-балльною шкалою, що використовується при складанні рейтингового списку абітурієнтів під час вступу до інституту.

Екзаменаційні тести з української мови містять 46 завдань двох форм: завдання з вибором однієї правильної відповіді та завдання на встановлення відповідності.

Завдання з вибором однієї правильної відповіді. До вступного іспиту з української мови включено 40 завдань з вибором однієї правильної відповіді від № 1 до № 40, що будуть оцінені в 0 або 1 тестовий бал. 1 тестовий бал зараховується, якщо вказано правильну відповідь, 0 тестових балів – якщо вказано неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповіді не надано.

Завдання на встановлення відповідності (логічні пари). До вступного іспиту з української мови включено 6 завдань на встановлення відповідності від № 41 до № 46, які будуть оцінені в 0, 1, 2, 3 або 4 тестових бали. 1 тестовий бал буде зарахований за кожну правильно встановлену відповідність (логічну пару); 0 тестовий балів, якщо не вказано жодної правильної логічної пари або відповіді на завдання не надано.

Максимальна кількість тестових балів, яку може отримати участник вступного іспиту з української мови, правильно виконавши всі завдання роботи з української мови – 64 бали.

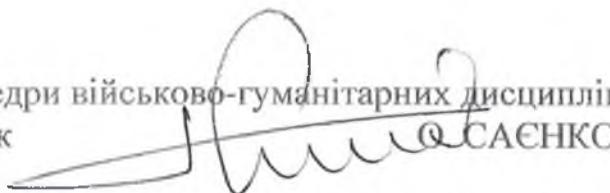
Перевірка правильності відповідей у кожному особистому бланку відповідей (тестові бали) здійснюється членами предметної екзаменаційної комісії з української мови, що засвідчується підписом усіх її членів.

Переведення тестового балу у відповідність до рейтингових балів здійснює заступник відповідального секретаря.

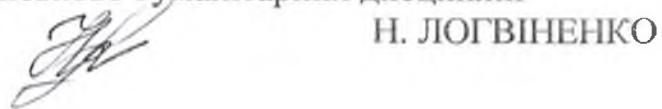
Відповідність тестового балу участника іспиту рейтинговій оцінці результатів приведено у Додатку.

**Особисті бланки відповідей, на яких не вказаний шифр або варіант завдання, зроблені помітки
невстановленого зразка ДО РОЗГЛЯДУ НЕ ПРИЙМАЮТЬСЯ.**

Начальник кафедри військово-гуманітарних дисциплін
к.т.н. полковник

О.САЕНКО

Доцент кафедри військово-гуманітарних дисциплін
к.п.н., с.н.с.

Н. ЛОГВІНЕНКО

ТАБЛИЦЯ

**переведення тестових балів, отриманих учасниками вступного іспиту з української мови та літератури
в рейтингову шкалу (від 100 до 200 балів)**

Тестовий бал	Бал 100-200
0-16	Не оцінено
17-19	100,0
20	101,0
21	101,5
22	102,0
23	102,5
24	103,0
25	104,0
26	106,0
27	109,0
28	111,0
29	113,0
30	115,0
31	117,0
32	122,0

Тестовий бал	Бал 100-200
33	124,0
34	126,0
35	128,0
36	130,0
37	132,0
38	134,5
39	137,0
40	140,0
41	142,0
42	145,0
43	147,0
44	149,0
45	151,0
46	154,0
47	157,0

Тестовий бал	Бал 100-200
48	160,0
49	163,5
50	166,0
51	169,0
52	171,0
53	174,0
54	177,0
55	180,0
56	183,5
57	186,0
58	189,0
59	193,5
60	196,0
61	199,0
62-64	200,0

Тестовий бал	Бал 100-200
67	186,5
68	187,5
69	189,0
70	190,0
71	191,0
72	192,0
73	193,0
74	194,0
75	195,0
76	196,0
77	197,0
78	198,0
79	198,5
80	199,0
81	200,0